

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
ANTONIO TIZZANO
23 päivänä lokakuuta 2003¹

Johdanto

Sovellettavat säännökset

Direktiivin 97/67/EY tämän asian kannalta merkitykselliset säännökset

1. Tribunal Supremo (Espanja) on 16.5.2002 tekemällään välipäätöksellä esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle EY 234 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY (jäljempänä direktiivi 97/67/EY)² tulkinnasta. Tribunal Supremo haluaa ennen kaikkea selvittää, i) sallitaanko kyseisen direktiivin 21 perustelukappaleessa se, että lähettäjän itsensä (tai yksinomaan sen puolesta toimivan sivullisen) suorittamat postipalvelut voidaan tietyissä olosuhteissa jättää käsitteen ”itse tuotetut palvelut” ulkopuolelle, ja ii) onko postiosoituspalvelujen mahdollista katsoa kuuluvan postin yleispalvelujen tarjoajille varattuihin palveluihin.

2. Direktiivin 97/67/EY 1 artiklassa todetaan, että tässä direktiivissä vahvistetaan yhteiset säännöt, jotka koskevat muun muassa ”postin yleispalvelujen tarjoamista yhteisössä” ja ”niiden palvelujen määrittämisen perusteita, jotka voidaan varata yleispalvelun tarjoajille, ja muiden kuin varattujen palvelujen ehtoja”.

3. Direktiivin 97/67/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaan tässä direktiivissä tarkoitetaan ”postipalveluilla palveluja, joihin kuuluu postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu”. Tämän artiklan 6 kohdassa täsmennetään, että ”postilähetyksellä” tarkoitetaan ”yleispalvelun tarjoajan kuljetettavaa valmista lähetystä, joka on osoitettu jollekin vastaanottajalle. Nämä lähetykset voivat kirjelähetysten lisäksi olla esimerkiksi kirjoja, luetteloita, sanomalehtiä ja aikakausjulkaisuja sekä postipaketteja, jotka sisältävät joko kaupallista arvoa omaavaa tai sitä vailla olevaa tavaraa”. Edelleen 7 kohdassa määritellään ”kirjelä-

1 — Alkuperäinen kieli: italia.

2 — EYVL 1998, L 15, s. 14. Tätä direktiiviä on pääasiassa käsiteltävinä olevien kanteiden nostamisen jälkeen muutettu 10.6.2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/39/EY (EYVL L 176, s. 21).

hetys” ja sillä tarkoitetaan ”minkä tahansa laatukselle fyysiselle alustalle kirjoitettua viestiä, joka kuljetetaan ja toimitetaan lähettäjän itse lähetykseen tai sen kuoreen merkitsemään osoitteeseen. Kirjoja, luetteiloita, sanomalehtiä ja aikakausjulkaisuja ei pidetä kirjelähetyksinä”.

4. Säännöt, jotka koskevat ”niiden palvelujen yhdenmukaistamista, jotka voidaan varata” yleispalvelujen tarjoajille, annetaan direktiivin 7 artiklassa. Tämän artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se oli pääasiassa esillä olevien kanteiden nostamishetkellä, säädettiin muun muassa, että ”siinä määrin kuin yleispalvelun ylläpitämiseksi on tarpeen, yleispalvelun tarjoajalle tai tarjoajille [saatiin] kussakin jäsenvaltiossa palveluista, lähetysten toimitusnopeudesta riippumatta, varata sellaisten kotimaan kirjelähetyksen keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu, joiden hinta [oli] vähemmän kuin viisi kertaa alimpaan painoluokkaan kuuluvan, mahdollisesti käytössä olevan nopeimman vakioaluokan kirjelähetyksen normaali hinta ja paino vähemmän kuin 350 grammaa. Sokeille ja heikkonäköisille tarkoitetuissa maksuttomissa postipalveluissa [voitiin] poiketa paino- ja hintarajoista”. Sen 2 kohdassa lisättiin, että siinä määrin kuin yleispalvelun ylläpitämiseksi on tarpeen, ”ulkomaanposti ja suoramainontaposti voivat edelleen 1 kohdassa mainittujen hinta- ja painorajojen puitteissa kuulua varattuihin palveluihin”. Sen 4 kohdassa säädettiin lopuksi, että ”asiakirjojen vaihtoa ei voi varata”.

5. Varattavissa olevien palvelujen osalta on tärkeää palauttaa mieliin direktiivin 21 perustelukappale, johon ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä nimenomaisesti viitataan. Siinä todetaan ensin, että ”uudet palvelut (palvelut, jotka selvästi eroavat perinteisistä palveluista) ja asiakirjojen vaihto eivät kuulu yleispalveluun, eikä sen vuoksi ole perusteltua varata niitä yleispalvelujen tarjoajalle”, ja nyt esillä olevassa asiassa on merkitystä tämän jälkeen esitetyllä toteamuksella, jonka mukaan ”tämä koskee myös itse tuotettua palvelua (postin lähettäjänä olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön hoitamia postipalveluja tai näiden lähetysten noutamista ja kuljettamista yksinomaan mainitun henkilön puolesta toimivan sivullisen toimesta), joka ei kuulu palvelujen ryhmään”.

Espanjan lainsäädäntö

6. Direktiivi 97/67/EY on täytäntöönpantu Espanjan oikeusjärjestyksessä yleispostipalveluista ja postipalvelujen vapauttamisesta 13.7.1998 annetulla lailla nro 24/1998 (jäljempänä laki nro 24/1998). Tämän lain yleiset säännökset on tämän jälkeen pantu täytäntöön 3.12.1999 annetulla kuninkaan asetuksella nro 1829/1999, jolla asetus postipalvelujen tarjoamisesta on hyväksytty (jäljempänä täytäntöönpanoasetus).

7. Nyt esillä olevassa asiassa kiinnostavat erityisesti edellä mainittujen säädösten ne säännökset, jotka koskevat ”itse tuotettuja palveluja” ja ”postiosoituksia”.

Postilähetyksen lähettäjä ja vastaanottaja ovat sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö edellisessä momentissa tarkoitettulla tavalla, kun lähettäjän ja vastaanottajan välillä on työsuhde tai kun ne toimivat sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimissä ja lukuun, joka suorittaa itse tuotetun palvelun.

8. Lain nro 24/1998 2 §:n 2 momentissa säädetään, että ”itse tuotettu palvelu on kyseessä silloin kun postilähetyksen lähettäjä ja vastaanottaja ovat sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka suorittaa palvelun itse tai käyttäen yksinomaan hänen puolestaan toimivaa sivullista, ja käyttää tällöin muita kuin postin yleispalvelujen tarjoajan välineitä. Se, että palvelut tuotetaan itse, ei saa missään tapauksessa vaikuttaa” postin yleispalvelujen tarjoajalle (Entidad Publica Empresarial Correos y Telégrafos, jäljempänä Correos) varattuihin palveluihin. Täytäntöönpanoasetuksen 2 §:n 2 momentissa säädetään tältä osin tarkemmin ottaen seuraavaa:

Jotta lähettäjän ja vastaanottajan voitaisiin katsoa olevan sama henkilö, lähetysten kuljetus ja jakelu on suoritettava yksinomaan niiden eri keskusten, tytäryritysten tai toimipaikkojen välillä, jotka itse tuotetun palvelun suorittavalla henkilöllä on ja lähetysten jakelun on tapahduttava fyysisesti edellä mainituissa paikoissa.

Itse tuotettu palvelu ei ole kyseessä silloin, kun luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt liike- tai yritystoiminnassaan suoritetun kehittelyn seurauksena tuottavat postipalveluja kolmansille.

”Tämän asetuksen soveltamisalaan eivät kuulu itse tuotetut palvelut.

Silloin kun palvelu tuotetaan itse kuriiripostin tai vastaavan välitysmenetelmän avulla, siihen ei saa kuulua lähetyksiä, jotka kuuluvat postin yleispalvelujen tarjoajalle varattujen palvelujen alaan.

Itse tuotettu palvelu on kyseessä silloin, kun postilähetyksen lähettäjä ja vastaanottaja on sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka suorittaa palvelun itse, tai kun kolmas, joka toimii yksinomaisesti ensin mainitun henkilön puolesta, suorittaa palvelun muita kuin postin yleispalvelujen tarjoajan välineitä käyttäen.

Itse tuotetut palvelut eivät saa missään tapauksessa vaikuttaa niiden palvelujen suorittamiseen, jotka on varattu postin yleispalvelujen tarjoajalle.”

9. Toisen seikan osalta on syytä huomauttaa, että lain nro 24/1998 18 §:ssä postiosoituspalvelut mainitaan niiden palvelujen joukossa, jotka on varattu postin yleispalvelujen tarjoajalle. Täytäntöönpanoasetuksen 53 §:n 1 momentissa säädetään tältä osin, että postiosoituspalveluilla, joiden tarjoaminen on varattu yksinomaisesti postin yleispalvelujen tarjoamisesta vastaavalle toimijalle, tarkoitetaan palvelua, jonka avulla maksut suoritetaan luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille muiden henkilöiden lukuun ja toimesta julkista postiverkostoa käyttäen.

vuoksi, että niillä rikotaan direktiivin 97/67/EY 21 perustelukappaletta ja 7 artiklaa, koska niissä määritellään kohtuuttoman laajasti Correosille lailla annettu monopoli. Tähän monopoliin on sisällytetty tiettyjä sellaisia toimintoja tai postipalvelujen suorittamistapoja, jotka eivät kuulu direktiivin 21 perustelukappaleessa tarkoitettun käsitteen itse tuotettu palvelu piiriin ja joita näin ollen ei voida tässä direktiivissä tarkoitetuin tavoin varata postin yleispalvelujen tarjoajalle. Lisäksi monopoliin on sisällytetty postiosoituspalvelu, vaikka sitä ei mainita niiden palvelujen joukossa, jotka direktiivin 7 artiklan mukaan voidaan varata postin yleispalvelujen tarjoajalle.

Tosiseikat ja oikeudenkäynti

10. Tribunal Supremossa vireillä olevan asian kantajina ovat postipalvelualalla toimivien yksityisten toimijoiden muodostamat kaksi yhteenliittymää, Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (jäljempänä Asempre) ja Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería. Nämä yhteenliittymät ovat kahdella erillisellä (sittemmin yhdistetyllä) kanteella riitauttaneet Tribunal Supremossa täytäntöönpanoasetuksen useita eri säännöksiä, joista tässä meitä kiinnostavat 2 §:n 2 momentin ja 53 §:n 1 momentin säännökset.

11. Nämä viimeksi mainitut säännökset ovat kantajien mukaan lainvastaisia sen

12. Kansallinen tuomioistuin on näitä kysymyksiä pohtiessaan katsonut, että kyseisten yhteisön oikeussääntöjen tulkinasta on epävarmuutta kuten myös konkreettisesti siitä, onko kansallisilla viranomaisilla mahdollisuus sisällyttää määrätyt postipalvelut palveluihin, jotka on varattu postin yleispalvelujen tarjoajalle. Tuo tuomioistuin on siis katsonut siinä vireillä olevan asian ratkaisemisen kannalta tarpeelliseksi esittää yhteisöjen tuomioistuinten seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Voidaanko direktiivin 97/67/EY 21 perustelukappaletta tulkita siten, että itse tuotettujen postipalvelujen käsitteen ulkopuolelle voidaan jättää palvelut, jotka lähettäjä (tai yksinomaan sen puolesta toimiva sivullinen) itse suorittaa, kun vastaanottajana ei ole tämä sama henkilö, kun nämä palvelut on suoritettu tämän liiketoi-

minnassa ja ne on suoritettu kuriiri-postina tai vastaavia välineitä käyttäen, tai kun itse tuotettu palvelu vaikuttaa postin yleispalvelujen tarjoajalle varattujen palvelujen suorittamiseen?

että itse suoritetun palvelun käsite esiintyy yksinomaan direktiivin 97/67/EY 21 perustelukappaleessa eikä sitä enää uudelleen mainita muualla direktiivin tekstissä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällä käsitteellä ei siis ole oikeudellista merkitystä eikä sillä voida luoda velvollisuuksia jäsenvaltioille.

- 2) Voidaanko maksuosoituspalvelun katsoa kuuluvan postin yleispalvelujen tarjoajalle varattuihin palveluihin?”

13. Yhteisöjen tuomioistuimessa näin vireille tullessa oikeudenkäynnissä huomautuksia ovat esittäneet Espanjan kuningaskunta, Belgian kuningaskunta ja komissio. Espanjan kuningaskunta, komissio ja Asempra ovat lisäksi osallistuneet 26.6.2003 pidettyyn istuntoon.

15. Joka tapauksessa Espanjan hallitus katsoo, ettei direktiivin 21 perustelukappaleen ja täytäntöönpanoasetuksen 2 §:n 2 momentin välillä ole minkäänlaista ristiriitaisuutta, koska näiden säännösten kohteet ja tavoitteet ovat erilaisia. Se korostaa, että direktiivin 21 perustelukappaleessa luetellaan ne palvelut, jotka eivät kuulu yleispalveluihin, kun taas täytäntöönpanoasetuksen 2 §:n 2 momentissa rajoittaudutaan vain määrittelemään tämän asetuksen soveltamisala täsmentämällä, mitkä ovat sen ulkopuolelle jäävät palvelut.

Oikeudellinen analyysi

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

Asianosaisten lausumat

14. Espanjan hallitus toteaa aluksi ensimmäisestä ennakkoratkaisukysymyksestä,

16. Espanjan hallitus väittää lisäksi, ettei täytäntöönpanoasetuksen 2 §:n 2 momentista ilmenevä itse tuotetun palvelun käsitettä koskeva määritelmä eroa direktiivin 21 perustelukappaleessa esitetystä määritelmästä, koska molemmissa säännöksissä tarkoitetaan itse tuotettujen palvelujen saajilla aineellisesti niitä samoja henkilöitä (luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä), jotka ovat toimineet lähettäjinä.

17. Belgian hallitus, komissio ja Asempre katsovat sitä vastoin, että Espanjan lainsäädäntö on direktiivin 97/67/EY vastaista.

20. Komissio puolestaan katsoo, että direktiivin 97/67/EY 21 perustelukappale on otettava huomioon saman direktiivin 7 artiklaa tulkittaessa ja että viimeksi mainittu säännös on näin ymmärrettävä siten, että itse tuotettuja palveluja, sellaisina kuin ne määritellään 21 perustelukappaleessa, ei voida varata yleispalvelujen tarjoajalle.

18. Belgian hallitus huomauttaa tältä osin, ettei sitä, että joku huolehtii ensisijaisesti omista lähetyksistään, voida pitää postipalveluna. Tämä hallitus katsoo näin ollen, ettei itse tuotettu palvelu kuulu niihin palveluihin, jotka direktiivin 7 artiklan mukaan voidaan varata yleispalvelujen tarjoajalle.

21. Tämän todettuaan komissio huomauttaa, että kun Espanjan säännöksissä määritellään toiminta itse tuotetuksi palveluksi, siinä asetetaan neljä sellaista edellytystä, joista ei säädetä direktiivin 21 perustelukappaleessa ja rajoitetaan näin ollen käsitteen itse tuotettu palvelu alaa siitä, millaiseksi se on tuossa säännöksessä määrätty. Komissio korostaa muun muassa, että direktiivin 21 perustelukappaleessa

19. Belgian hallitus korostaa tämän jälkeen direktiivin 21 perustelukappaleesta ilmenevän, että itse suoritetusta palvelusta on kyse silloin, kun lähettäjä suorittaa itse postipalveluja (tai uskoo niiden suorittamisen yksinomaan sen puolesta toimivalle sivulliselle) eikä siinä vaadita — Espanjan säännösten tavoin — että tämä sama lähettäjä olisi myös lähetyksen vastaanottaja. Tämän hallituksen mukaan direktiivin 21 perustelukappaleen kannalta on yhdenmukaista, onko itse tuotetut palvelut suoritettu lähettäjän siinä liiketoiminnassa (tietysti edellyttäen, että se liittyy näihin postilähetyksiin), joka on suoritettu kuriiripostina tai joka voi vaikuttaa postin yleispalvelujen tarjoajalle varattujen palvelujen suorittamiseen.

— ei aseteta edellytyksiä lähettäjän ja vastaanottajan henkilöllisyydelle, vaan vaaditaan ainoastaan, että lähettäjä tai sen valtuuttama asiamies suorittaa lähetyksen jakelun (missä tapauksessa kyse ei myöskään ole ”palvelun” suorittamisesta)

— ei vaadita, että itse tuotettu palvelu suoritetaan ”muuta kuin postin yleispalvelujen tarjoajan välineitä käyt-

täen” (mikä on muuten direktiivin 5 artiklassa vahvistetun sen periaatteen vastaista, jonka mukaan postin yleispalvelujen tarjoamisen on oltava mahdollista ilman syrjintää)

toimijalle. Toisin sanoen monet käyttäjät ovat halunneet välttää Correosin kaupunkien ulkopuolella tarjoamat palvelut huolehtimalla kirjelähetysten kuljetuksista osittain itse hyötyäkseen kaupunkipalvelujen alhaisemmista hinnoista.

- ei kielletä yhtään itse tuotetun palvelun suorittamistapaa eikä varsinkaan säädetä, että ”kun itse tuotettu palvelu on suoritettu kuriiripostina tai vastaavia välineitä käyttäen, [siihen] ei saa sisältyä lähetyksiä, joiden toimittaminen kuuluu postin yleispalvelujen tarjoajalle varattuihin palveluihin”
- ei oteta huomioon itse tuotetun palvelun mahdollista vaikutusta postin yleispalvelujen suorittamiseen eikä aseteta sen edellytykseksi sitä, ettei itse tuotettu palvelu vaikuta ”postin yleispalvelujen tarjoajalle varattujen palvelujen suorittamiseen”.

23. Asempren mukaan Espanjan lainsäätäjä on antanut riidanalaiset säännökset nimenomaan vähentääkseen käyttäjien mahdollisuutta valita kaupunkipalvelujen ja kaupunkien ulkopuolisten palvelujen välillä ja ohjannut ne turvautumaan Correosin monopolijärjestelmän tarjoamiin palveluihin. Näin meneteltäessä on itse tarjottujen palvelujen käyttämismahdollisuudelle asetettu lainvastaisesti joukko sellaisia edellytyksiä, joista ei määrätä direktiivin 21 perustelukappaleessa.

Asian arviointi

22. Asempre korostaa lopuksi sitä, että postipalvelut, myös peruspostipalvelut, vapautettiin 1960-luvun loppupuolella täydellisesti kaupungeissa, joten Correosin monopoli koskee vain kaupunkien ulkopuolisia postipalveluja. Kilpailulle avattujen kaupunkipalvelujen hintojen lasku on näin aiheuttanut sen, että useat käyttäjät ovat alkaneet itsenäisesti kuljettaa omat postilähetyksensä määräkaupunkiin (ollen näin tietyllä tavalla itse tuotetun palvelun suorittajia), jossa ne sitten antavat sen jollekin kyseisessä kaupungissa toimivalle postialan

24. Kansallinen tuomioistuin haluaa nyt tutkittavana olevalla, täytäntöönpanoasetuksen 2 §:n 2 momentin kolmeen viimeiseen kohtaan selvästi liittyvällä kysymyksellä pääasiallisesti selvittää, saadaanko direktiivin 97/67/EY 21 perustelukappaleen mukaan käsitteen ”itse tuotettu palvelu” ulkopuolelle jättää lähettäjän (tai yksinomaan sen puolesta toimivan sivullisen) tarjoama palvelu, johon kuuluu postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu, jos

- i) nämä toiminnot on suoritettu lähettäjän liiketoiminnassa ja jos lähettäjä ei samalla ole lähetyksen vastaanottaja³
- ii) kyseiset toiminnot suoritetaan kuriiripostina tai muuta vastaavaa menetelmää käyttäen, eli — kuten on annettu ymmärtää — menetelmin, jotka mahdollistavat suuren lähetysmäärän samanaikaisen käsittelyn
- iii) lähettäjän (tai yksinomaan sen puolesta toimivan sivullisen) näin suorittamat toiminnot vaikuttavat postin yleispalvelujen tarjoajalle varattujen palvelujen suorittamiseen.

25. Kansallinen tuomioistuin näyttää tätä kysymystä esittäessään lähtevän siitä ajatuksesta, että käsitteen ”itse tuotettu palvelu” soveltamisalaan kuuluvat täytäntöönpanoasetuksen 2 §:n 2 momentissa säädetty toiminnot eivät kuulu postin yleispalvelujen

tarjoajalle annetun lakiin perustuvan monopolin alaan (eikä niitä ole pelkästään jätetty tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, kuten Espanjan hallitus väittää). Kansallinen tuomioistuin katsoo, että jos kansallinen lainsäätäjä on kolmessa edellä mainitussa tapauksessa katsonut mahdolltomaksi, että lähettäjän (tai yksinomaan sen puolesta toimivan sivullisen) harjoittama postilähetyksen keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu kuuluisi käsitteen ”itse tuotettu palvelu” alaan, se on mahdollisesti laajentanut postimonopolin alaa pidemmälle kuin direktiivissä ja etenkin sen 21 perustelukappaleessa sallitaan. Ennakkoratkaisupyynnössä selvitetään nimittäin, että tämän ennakkoratkaisukysymyksen merkitys on siinä, että tällä poissulkemisella muutamat sellaiset postipalvelut, jotka direktiivin mukaan ovat itse tuotettuja palveluja, voitaisiin sisällyttää postin yleispalvelujen tarjoajalle varattuihin palveluihin.⁴

26. Tämän todettuani ja aloittaessani kysymyksen käsittelyn täsmennän heti aluksi, että vaikka onkin totta, että käsite itse tuotettu palvelu esiintyy yksinomaan direktiivin 21 perustelukappaleessa, tämä käsite on — kuten Belgian hallitus ja komissio ovat perustellusti todenneet — kuitenkin otettava huomioon tulkittaessa direktiivin 7 artiklaa, joka liittyy ”niiden palvelujen yhdenmukaistamiseen, jotka voidaan varata” yleispalvelujen tarjoajalle.⁵

3 — Täytäntöönpanoasetuksen 2 §:n 2 momentissa säädetään tältä osin, kuten on jo todettu, että ”postilähetyksen lähettäjä ja vastaanottaja ovat sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö edellisessä momentissa tarkoitettulla tavalla, kun lähettäjän ja vastaanottajan välillä on työsuhde tai kun ne toimivat sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimissä ja lukuun, joka suorittaa itse tuotetun palvelun. Jotta lähettäjän ja vastaanottajan voitaisiin katsoa olevan sama henkilö, lähetyksen kuljetus ja jakelu on suoritettava yksinomaan niiden eri keskusten, tytäryritysten tai toimipaikkojen välillä, jotka itse tuotetun palvelun suorittavalla henkilöllä on ja lähetyksen jakelun on tapahduttava fyysisesti edellä mainituissa paikoissa”.

4 — Ennakkoratkaisupyynnön 5.1 kohta.

5 — Tältä osin ks. esimerkiksi asia C-355/95 P, TWD v. komissio, tuomio 15.5.1997 (Kok. 1997, s. I-2549), jossa todetaan, että ”tietyt päätöksen päätösosa ja perustelut liittyvät ehdottomasti toisiinsa ja että tämän vuoksi päätöstä tulkittaessa on tarvittaessa otettava huomioon päätöksen tekemiseen johtaneet syyt” (21 kohta).

27. Direktiivin 21. perustelukappaleessa todetaan, että itse tuotettuja palveluja ei ole syytä sisällyttää niihin palveluihin, jotka 7 artiklan mukaan voidaan varata postin yleispalvelujen tarjoajalle, koska se ”ei kuulu palvelujen ryhmään”, tai toisin sanottuna, koska siihen ei sisälly palvelujen tarjoamista. Kun direktiivin 7 artiklaa luetaan sen 21. perustelukappaleen valossa, sen mukaan on mahdollista, että postilähetysten keräilyä, lajittelua, kuljetusta ja jakelua voidaan vapaasti harjoittaa itse tuotettuja palveluja koskevan järjestelmän puitteissa ja että näin ollen jäsenvaltiot eivät voi pakottaa postilähetysten lähettäjiä käyttämään postin yleispalvelujen tarjoajan palveluja, sillä näin laajennettaisiin perusteettomasti viimeksi mainitulle annettua monopoliasemaa.

28. Näin ollen voin vain yhtyä komission, Belgian hallituksen ja Asempren esittämään näkemykseen siitä, että jäsenvaltio ei voi antaa käsitteelle itse tuotettu palvelu suppeampaa merkitystä kuin direktiivin 21 perustelukappaleesta ilmenee eikä se voi asettaa sille, että määrättyjä postitoimintoja harjoitetaan itse tuotettuja palveluja koskevan järjestelmän rajoissa, sellaisia edellytyksiä, joista ei säädetä tässä säännöksessä.

29. Kun siis otetaan huomioon, että 21 perustelukappaleessa tarkoitetaan itse tuotetulla palvelulla ”postin lähettäjänä olevan luonnollisen henkilön tai oikeus-

henkilön hoitamia postipalveluja tai näiden lähetysten noutamista ja kuljettamista yksinomaan mainitun henkilön puolesta toimivan sivullisen toimesta”, mielestäni on selvää

— että tämän käsitteen alaan kuuluvat kaikki lähettäjän (tai yksinomaan sen puolesta toimivan sivullisen) suorittamat keräily-, lajittelu-, kuljetus- ja jakelutoiminnot riippumatta vastaanottajan henkilöllisyydestä

— että näkemys, jonka mukaan lähettäjä (tai yksinomaan sen puolesta toimiva sivullinen) voi suorittaa nämä toiminnot vain edellyttäen, ettei se käytä kuriiripostia tai vastaavia välineitä taikka etteivät ne vaikuta postin yleispalvelujen tarjoajalle varattuihin palveluihin, ei sovellu yhteen direktiivin kanssa.

30. Katson näin ollen, että ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava siten, että direktiivin 7 artiklaa, kun sitä luetaan 21 perustelukappaleen valossa, on tulkittava siten, ettei se salli käsitteen ”itse tuotettu palvelu” ulkopuolelle jätettävän lähettäjän (tai yksinomaan sen puolesta toimivan sivullisen) tarjoamaa palvelua, johon kuuluu postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu, jos i) nämä toiminnot on suoritettu lähettäjän liiketoimin-

nassa ja jos lähettäjä ei samalla ole lähetyksen vastaanottaja; ii) kyseiset toiminnot suoritetaan kuriiripostina tai muuta vastaavaa menetelmää käyttäen; iii) lähettäjän (tai yksinomaan sen puolesta toimivan sivullisen) näin suorittamat toiminnot vaikuttavat postin yleispalvelujen tarjoajalle varattujen palvelujen suorittamiseen.

mukaan voidaan varata postin yleispalvelujen tarjoajalle. Se osoittamiseksi, että kyse on pääasiallisesti taloudellisesta palvelusta, tämä yhteenliittymä korostaa, että kyse on kuitenkin palvelusta, joka suoritetaan käyttämällä julkista postiverkostoa jonkin (rahan) siirtämiseksi käyttäjän määräämään kohteeseen, eli siis direktiivillä 97/67/EY säännellystä postipalvelusta.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

31. Toisella ennakkoratkaisukysymyksellään kansallinen tuomioistuin kysyy pääasiallisesti, voidaanko direktiivin 7 artiklan mukaan postin yleispalvelujen tarjoajalle varattuihin palveluihin sisällyttää myös postiosoituspalvelu, eli palvelu, ”jonka avulla maksut suoritetaan luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille muiden henkilöiden lukuun ja toimesta julkista postiverkostoa käyttäen”.

32. Asempre ehdottaa, että tähän kysymykseen vastattaisiin kieltävästi väittämällä, ettei postiosoituspalvelua mainita niiden palvelujen joukossa, jotka 7 artiklan

33. Totean kuitenkin komission ja Espanjan sekä Belgian hallituksen tavoin, että nyt tutkittavan olevan kaltainen postiosoituspalvelu, joka muodostuu maksujen välittämisestä julkisen postiverkoston välityksellä, ei ole direktiivin 97/67/EY soveltamisalaan kuuluva postipalvelu. En aio pitkittää tämän seikan käsittelyä ja totean ainoastaan olevan selvää, että direktiivillä rajoitaudutaan antamaan yhteiset säännöt postipalvelujen, toisin sanoen keräily-, lajittelu-, kuljetus- ja jakelupalvelujen, suorittamisesta (2 artiklan 1 kohta) ja että se ei näin ollen koske postitoimijoiden mahdollisesti tarjoamia maksupalveluja.

34. Toiseen ennakkoratkaisukysymykseen on siis vastattava siten, että postiosoituspalvelut, jotka muodostuvat maksujen välittämisestä julkisen postiverkoston välityksellä, eivät kuulu direktiivin 97/67/EY soveltamisalaan.

Ratkaisuehdotus

35. Edellä esitettyjen seikkojen nojalla ehdotan, että Tribunal Supremon esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin vastattaisiin seuraavasti:

- 1) Direktiivin 7 artiklaa, kun sitä luetaan 21. perustelukappaleen valossa, on tulkittava siten, ettei se salli käsitteen ”itse tuotettu palvelu” ulkopuolelle jätettävän lähettäjän (tai yksinomaan sen puolesta toimivan sivullisen) tarjoamaa palvelua, johon kuuluu postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu, jos a) nämä toiminnot on suoritettu lähettäjän liiketoiminnassa ja jos lähettäjä ei samalla ole lähetysten vastaanottaja, b) kyseiset toiminnot suoritetaan kuriiripostina tai muuta vastaavaa menetelmää käyttäen, c) lähettäjän (tai yksinomaan sen lukuun toimivan sivullisen) näin suorittamat toiminnot vaikuttavat postin yleispalvelujen tarjoajalle varattujen palvelujen suorittamiseen.
- 2) Postiosoituspalvelut, jotka muodostuvat maksujen välittämisestä julkisen postiverkoston välityksellä, eivät kuulu direktiivin 97/67/EY soveltamisalaan.